

ÚTRAVALÓ

Gyúrói Református Egyházközség

IX. évf. 22. szám

2020. május 24.

MENNY A SZÍVBEN

Alapige: Jn 14,22-23

Olvasmány: János ev. 14,18-24

Ezen a héten az Úr Jézus mennybemenetelét ünnepeljük, előttünk van, ahogy a Cselekedetek könyve leírja a mozzanatot: Jézus felemeltetik a tanítványai szeme láttára és felhő takarja el őt a szemük elől. A láthatóból, érzékelhetéből az ember számára nem látható, bizonytalan területre, amit mennynek nevezünk, ami számunkra Isten teljes és tökéletes jelenlétének helyét jeleni, de a fizikai érzékelés számára fel nem fogható. Jézus tanítványaiként, szavát hallgatva ezt a titkot járjuk ma körül: miben áll ez az elrejtőzés és hogy lesz áldássá?

Ahogy Jézus éppen erről tanít és a tanítvány kérdez, úgy hangzik el a minket is gyakran foglalkoztató kérdés: *Uram, miért van az, hogy nekünk akarod kijelenteni magadat és nem a világnak?* Miért van az, hogy a te személyed nem elérhető mindenki számára? Miért rejtőzöl el? Miért nem jelent meg Jézus a feltámadása után ellenségeinek – kérdezi egy második századi gondolkodó – hiszen akkor legyőzhetett volna minden kétséget, minden hitetlenséget? Sokszor mi sem értjük: Isten miért nem mutatja meg magát egyértelműen, hogy higgyenek benne? Miért van ott az a felhő, miért nem látható Ő?

Az itt megfogalmazódó jézusi üzenet lényegét abban láthatjuk, hogy az ő igazi jelenléte nem a külsőségben, a látványban van, hanem mindez a vele való bensőséges kapcsolatban valósul meg. Ugyanis Jézus meglátásának van egy előfeltétele: hogy személyes, belső kapcsolatban legyen valaki vele. Persze ez mintha a logika kifordítása lenne: mert hát hogyan lehetne vele bármiféle kapcsolat, ha nem láthatom, ha nem találkozhatok vele? De ahogy a különféle kommunikációs eszközök esetében is mindig szükséges egy dekóder, ami a jelet üzenetté alakítja, úgy Jézust és a menny valóságát is csak úgy lehet érzékelnünk, ha a belső, lelki érzékelőnk, amely Isten üzenetét fogja, a helyén van. Isten Lelke tudja csak megvalósítani. nélküle Isten valósága nem fogható fel, értelmetlen.

A második századi kritikus felvetésére Origenész egyházatyja így felel: a feltámadott valóságát, dicsőségét a kívülállók nem tudták volna elviselni, nem tudták volna felfogni. Ha hiányzik a Lélek, akkor esélytelen. Éppen ezért fontos ma is a Lélek munkájáért könyörögni, mert csak ő tudja megértetni velünk és másokkal is Isten akaratát. De ahol ezt megteszi, ott megtörténik a legnagyobb: Jézus az Atyával és az ő Lelkével együtt szállást vesz bennünk. A menny teljes valósága jelenik meg a szívben, az életben, betöltve minket a menny minden áldásával. Ez a mi kiváltságunk: nem miattunk, kegyelemből van. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. A két hónapos kényszerszünet után, a szükséges óvintézkedések megtartásával folytatódhatnak istentiszteleteink. A templomban és annak környezetében is igyekezzünk betartani a 1,5 méteres védőtávolságot. Az ülésrendre és a templomból való kivonulásra is így figyeljünk. Aki teheti, használjon saját énekeskönyvet, Bibliát.

Jövő hétvégén, pünkösd ünnepén az ünnep mindkét napján 10 órakor tartunk ünnepi istentiszteletet. Úrvacsoraosztásra is készülünk, a szükséges óvintézkedések betartásával, külön kelyhekből. Hétközi alkalmaink ezen a héten nem lesznek.

Figyelve egymásra és az otthonmaradókra, kérjük a gyülekezet tagjait, hogy az Útravalót juttassák el azokhoz, akik nem tudnak eljönni a gyülekezet közösségébe.

2. A héten kérték házasságukra Isten áldását Szabó Sándor és Ercse Imola testvéreink. Isten áldását kívánjuk életükre!

3. Pénteken délelőtt 10 órakor megszólaltak Kárpát-medence szerte a református templomok harangjai a Református Egység Napja alkalmából. Gyülekezetünkben is csatlakoztunk ehhez az kezdeményezéshez: külön is gondolva Marosdécsére, testvérgyülekezetünk közösségére.

5. Az iratterjesztésben megtalálható a Vetés és Aratás, Csendes Percek, Reformátusok Lapja és a Presbiter újság legújabb száma is más lelki olvasmányok mellett.

Az Úr Jézus legyen életünknek és gyülekezetünknek őriző pásztora!